

ved Postvæsenet. Thi Forholdet er jo dog det, at ved Postvæsenet kunde der efter min Mening ikke være Tale om at indvinde nogen Mertrafik ved Portonedsettelse, idet Postvæsenet jo har Eneret paa Brevbesørgelse. Kunde der der have været indvundet noget, maatte det have været ved en Nedsættelse af Pakkeporto, Avisporto og Tryksagsporto, men paa de Omraader foretog det ærede Medlem jo ikke nogen Nedsættelse. Det viste sig ret hurtigt, at Avisbesørgelsen i stort Maal gik bort fra Postvæsenet. Det har derfor ogsaa været nødvendigt at gaa til ekstraordinære Foranstaltninger for overhovedet at beholde Avisbesørgelsen og for at fremme den.

Det ærede Medlem har endvidere forsvaret sin Takstnedsættelse med, at Postvæsenet paa det daværende Tidspunkt og det daværende Takstgrundlag gav Overskud efter fuld Forrentning. Her var Forholdet jo det, at kun et Kvartals Portonedsettelse, altsaa en Nedsættelse med $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. af de 6, gav Postvæsenet et Overskud for hele Aaret paa over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det vil altsaa faktisk sige, at der kun kunde have været taalt en Nedsættelse paa knap 1 Mill. Kr. for et helt Aar, med andre Ord en Sjattedel af den gennemførte Nedsættelse, en Nedsættelse ikke til 15 Ø., men til 19 Ø.

Det ærede Medlem forsvarede sin Nedsættelse med, at de danske Posttakster laa betydeligt højere end Taksterne i andre europæiske Lande. Ja, for de tre skandinaviske Landes Vedkommende var Forholdet det, at Sverige havde 15 Ø. for indtil 20 g, Norge 20 Ø. ligeledes indtil 20 g og Danmark ligeledes 20 Ø., men for indtil 50 g. Altsaa, kun Sverige laa under Danmark med Porto, og ved den Nedsættelse til 15 Ø., som blev foretaget for Danmarks Vedkommende, kom Danmark lavest, idet i Danmark Nedsættelsen fra 20 til 15 Ø. gjaldt for indtil 50 g.

Det ærede Medlem siger, at en Nedsættelse ikke kunde ske med mindre end 6 Mill. Kr., naar man i Porto, skulde regne med Tal, der var delelige med 5. Men der var ingen, der sagde, at man kun skulde regne med Tal, der var delelige med 5. Man kunde have delt med 2. Det har man gjort før, vi har tidligere haft 8 Øres Porto og kunde vel ogsaa have en 16 eller 18 Øres Porto. Derigennem kunde man have faaet adskillige Beløb tilovers til Avisbesørgelse, Pakkepost o. s. v. Men tillige til Dels i høj Grad til Nedsættelser paa Telefon- og Telegrafvæsenet, saaledes at Antallet af Samtaler

og Telegrammer kunde stige noget mere, end det hidtil har været Tilfældet, navnlig hvad angaar Statstelefonamtaler paa længere Afstande. Jeg tror, at man derigennem vilde have kunnet skabe betydeligt mere Trafik, saaledes at ogsaa den Sammenlægning af Post- og Telegrafvæsenet, som nu har fundet Sted, i mindre Grad vilde være kommet til at gaa ud over Personalet, fordi der derigennem vilde være blevet skabt mere Arbejde, og dette vilde kræve mere Personale.

At Brevenes Antal skulde vokse særlig paa Grund af Portonedsettelsen, synes heller ikke at fremgaa af de faktiske Forhold. Det er navnlig Konjunkturerne, der har Indflydelse paa en Vækst i Brevantallet, og jeg tror ikke, det har nogen stor Indflydelse, at der finder Takstnedsættelse Sted.

Som jeg sagde før, angreb det ærede Medlem mig, fordi jeg har gennemført en Nedsættelse af Godstaksterne. Det ærede Medlem siger, at denne Nedsættelse har intet med forretningsmæssig Takstledelse at gøre, den var udelukkende politisk. Jeg maa tilbagevise dette som ganske urigtigt. Jeg vil spørge det ærede Medlem, om han virkelig tror, at der kunde have været opretholdt en Godstrafik med de gamle Takster. Jeg for mit Vedkommende tror, at Nedgangen vilde have fortsat sig, medens der nu er Fremgang, som jeg har vist.

Det ærede Medlem siger, at Nedsættelsen burde have været foretaget paa anden Maade og ikke som en almindelig Nedsættelse. Han siger — jeg maa have Lov til at læse op, hvad det ærede Medlem ifølge Rigsdagstidenden har sagt —: „Her dækker Ordet „almindelig“ alt, stort og smaat, Takstnedsættelser paa alle Varer, paa alle Afstande, paa de korte Afstande, hvor Konkurrencen med Automobilerne er haabløs, paa de mellemstore Afstande, hvor Konkurrencen med dem er mulig, og hvor Slaget skal slaas, og paa de lange Afstande, hvor Automobilerne i Forvejen ikke er sat ind, hvor al Trafikken i Forvejen er Banernes, og hvor ikke ny Trafik kan skabes ved Nedsættelse, Takstnedsættelser paa Landbrugets Eksportvarer, skønt deres Pris er Verdensmarkedets og Trafikmængdens afhænger af Verdenssefterspørgselen og ikke af Jernbanetaksterne. Takstnedsættelsen var almindelig, omfattende alle Varer, alle Afstande, uanset hvor godt eller daarligt Varen eller Afstanden taalte den Fragt, der i Øjeblikket gjaldt.“

Men det var netop ikke nogen ligelig Nedsættelse, der fandt Sted. Det var ganske vist en Nedsættelse af alle Godstakster, men